PRESSEMEDDELELSE

PRESSEMEDDELELSE – Er udstationering af avlshunde blevet en fed fidus for kyniske opdrættere?

Pressemeddelelse · Andre serviceydelser

Gamma, en Bichon Havanais, er i øjeblikket til adoption fra Dyreværnets internat i Kolding. Og hun får sandsynligvis hurtigt en ny familie, for det er populær race i Danmark Foto: Foto: Dyreværnet

Der er penge i hundeavl, og mange hundeopdrættere benytter sig af udstationering af deres avlshunde. Dvs. opdrætteren bevarer ejerskabet og retten til at avle på hunden, men hunden flytter ind hos private værter, som efter endt udstationeringsperiode typisk får lov at overtage hunden gratis.

På den måde kan opdrætteren have langt flere aktive avlshunde, end det vil syne ved et besøg på kennelen. Udstationering er en helt lovlig praksis, som har været anvendt i mange år. Så hvad er problemet? Der er primært tre ting i det, som er problematisk, og som

Dyreværnet møder i sit arbejde med at beskytte og redde kæledyr i nød:

Ingen kontrol med avl og forhold

For det første er det private hjem ikke underlagt Fødevarestyrelsens kontrol med erhvervsopdrættere, og derfor kan opdrætterens egne forhold være både egnede og godkendt til avl, mens udstationeringsværterne ikke er det, ligesom der heller ikke føres løbende kontrol.

Udnyttelse af ressourcesvage borgere

For det andet møder vi i vores arbejde eksempler på en udnyttelse af ressourcesvage borgere som udstationeringsværter. Dvs. borgere, som ikke har de nødvendige psykiske eller økonomiske ressourcer til at forstå eller overskue konsekvenserne af at indgå en aftale om udstationering, hvor familiens hund systematisk benyttes til avl.

Familien tror, at de har fået en gratis hund, men i virkeligheden er der tale om et udstationeret produktionsdyr, der blot er flyttet væk fra den registrerede kennel. Dette kan både føre til velfærdproblemer hos tæven – og uklarheder om, hvem der egentlig er ansvarlig og skal bære udgifter til foder, dyrlæger m.v.

Er hvalpefabrikkerne rykket fra Østeuropa til Danmark?

Vi kender ikke omfanget af udstationering, men det vil være særdeles interessant at undersøge omfanget, særligt i forhold til de mest populære og let-afsættelige hunderacer/kenneler med produktion af fx Fransk Bulldog, Bichon Havanais, Golden Retriever, Cavalier King Charles Spaniel, Coton de Tulear og Doodle-blandinger.

- Hvor mange kenneler benytter sig af udstationeringsordningen – og hvor mange avlstæver har de i privat udstationering?
- Er der reelt tale om hvalpefabrikker, som ingen får øje på, fordi det sker under dække af udstationeringsmodellen?

Hvalpeproduktion er lukrativt – og udstationering giver mulighed for større skala: Regneeksempel

En opdrætter har 10 avlstæver, hvor af 8 af dem er i udstationering. Alle tæverne producerer 2 kuld á 6 hvalpe om året over 4 år. Det i alt 480 hvalpe, hvoraf de 384 hvalpe kommer fra

udstationeringshjem. Hvalpene sælges til en stk. pris á 20.000 kr. = en omsætning på 9.600.000 kr., hvoraf de 7.680.000 kr. er genereret ved udstationering.

Uddybende om risikofaktorer

Risiko for "skjult avlsudvidelse"

Fra et dyreværnsperspektiv kan man pege på en strukturel risiko:

En opdrætter kan gennem udstationering disponere over flere avlstæver, end vedkommende fysisk holder på egen adresse. Det betyder ikke nødvendigvis, at der sker noget ulovligt eller uforsvarligt, men ordningen kan potentielt gøre tilsyn og gennemsigtighed vanskeligere.

Økonomisk sårbarhed

En "gratis hund" kan fremstå som en betydelig gevinst for en person med begrænset økonomi. Det kan reducere tilbøjeligheden til at:

- stille kritiske spørgsmål til aftalen
- søge uafhængig rådgivning
- sige nej til urimelige vilkår
- opsige samarbejdet, hvis det udvikler sig problematisk

Samtidig påtager værten sig ofte de daglige udgifter til foder, forsikring, træning og dyrlægebehandling, selv om opdrætteren fortsat har avlsmæssige rettigheder.

Magt- og afhængighedsforhold

Opdrætteren har typisk:

- større faglig viden
- kontrol over avlsbeslutninger
- ejerskab til hunden
- erfaring med kontrakter og kennelregler

Det kan skabe en ulige relation, hvor værten føler sig forpligtet til at efterkomme ønsker, selv når de opleves belastende. Risikoen kan være større, hvis værten er socialt isoleret eller søger anerkendelse og tilhørsforhold i et hundemiljø.

Begrænset forståelse af aftalens konsekvenser

Udstationeringsaftaler kan indebære krav om:

- parringer
- udstillinger
- transport
- midlertidig overdragelse af hunden
- fødsel og hvalpeforløb

Nogle værter kan undervurdere den følelsesmæssige og praktiske belastning ved at aflevere hunden i perioder eller opleve tab af kontrol over et dyr, de opfatter som deres eget familiemedlem.

Følelsesmæssig tilknytning som sårbarhed

Når hunden bor hos værten gennem flere år, udvikles ofte en stærk tilknytning.

Det kan gøre det vanskeligt at:

- modsætte sig opdrætterens beslutninger
- klage over forholdene
- afslutte samarbejdet

Frygt for at miste hunden kan i praksis svække værtens position. Dette er en velkendt mekanisme i andre asymmetriske omsorgsrelationer.

Psykosocial belastning

Hvis værten allerede er psykisk belastet, kan følgende forhold være særligt udfordrende:

- løbetider
- drægtighed
- hvalpefødsel
- adskillelse fra hunden
- konflikter med opdrætter

Sådanne belastninger kan få større konsekvenser for personer med angst, depression eller anden psykisk sårbarhed.

Vanskeligheder ved konflikthåndtering

Dansk Kennel Klub har beskrevet et stigende antal konflikter og problemsager relateret til udstationeringsaftaler.

Socialt udsatte borgere kan have færre ressourcer til:

- Juridisk bistand
- Klagesager
- Dokumentation
- Forhandling

Hvis en konflikt opstår, kan de derfor være dårligere stillet end opdrætteren.

For yderligere information:

Tina J. Hindsbo, Dyreværnet, 50603550, tina@dyrevaernet.dk

KILDE / LOGO: Dyreværnet. FOTO: Dyreværnet.

Online: https://pressemeddelelse.dk/pressemeddelelser/pressemeddelelse-er-udstationering-af-avlshunde-blevet-en-fed-fidus-for-kyniske-opdraettere/

Pressemeddelelsen er videreformidlet af Pressemeddelelse.dk. Pressemeddelelse.dk er ikke ansvarlig for indholdet. Spørgsmål til indholdet rettes til Dyreværnet.